

Genietbare zomertocht door de mooie streek van Zonnebeke

De Wandelgazette

Geschreven door Georges Ditillieu

zondag 17 juli 2011

Het zag er zondagmorgen allemaal hoopvol uit, de zon verscheen reeds hoog aan het hemeldek en er was geen zuchtje wind te bespeuren. Dus vlug de wandelschoenen aan en op weg naar Zonnebeke, een gemeente in de Westhoek gekruid met tientallen oorlogsmonumenten en militaire kerkhoven. Vandaag waren we te gast bij de Drevetrotters, een bloeiende wandelvereniging die gewoontegetroouw zaal 't Zonnerad als uitvalbasis uitgekozen hadden voor hun "Zomertocht", een wandel-evenement gekruid met verschillende tochten van 6 tot 32 km die hun verloop zouden kennen in de streek van Poelkapelle en het kaasdorp Passendale.

Met de zon in de hals vertrokken we richting het wandelpad langs de oude spoorwegroute 64 die in betere tijden leper met Roeselare verbond. De spoorlijn werd afgebroken tussen 1955 en 1974. In de volksmond werd die ook de "Stroroute" genoemd. Met de voetbalvelden en de toren van de Onze Lieve Vrouwekerk in zicht liep het verder naar de stationsbeurt die er op heden een beetje verkommerd bij ligt. Het oude stationsgebouw is intussen omgebouwd tot brandweearsenal. Hierop zouden we een tijdje lang de Albertstraat volgen, een lichtglooiende asfaltweg midden een agrarisch landschap in de ruime omgeving met vele mooie goed onderhouden boerderijen.

We trokken op zoek naar een eerste stukje natuur, die we vonden in een grasweg die laveerde

tussen de velden omgeven door prachtige vergezichten en verder afgeboord door een klein maar fijn loofbos, het was waarlijk genieten van die zomerse taferelen. De Canadalaan zou ons nu en tijdje op weg sturen midden de vele meersen met rechts van ons een zicht op het glooiend landschap en het militair kerkhof "Tyne Cot Cemetery" de grootste begraafplaats van de Commonwealth met 12.000 graven en een indrukwekkend Missing Memorial. Nog even liep het voorbij het "Waterfields" om een stap verder het oorlogsmonument "Passchendaele" een blik te gunnen alvorens wij in het dorp Passendale konden gaan rusten in het vernieuwde ontmoetingscentrum.

Na een kleine rustpauze trokken we een weg door het centrum van Passendale, een landelijk dorp gelegen op een heuvelrug, sinds de Eerste Wereldoorlog een begrip, honderdduizenden soldaten sneuvelden er op het slagveld. Het dorp heeft ook nog een New British Cemetery, een Canadian memorial en een New Zealand Forces Memorial, allemaal stille getuigen van het verschrikkelijke oorlogsgeweld die in deze streek heerste. Mijmerend over dit alles draaiden we een klein smal wandelpadje op aan de rand van een woonwijk. De parcoursmeester zou ons verder een aaneenschakeling van aarde- en verkeersarme asfaltwegen voorschotelen, slingerend tussen de vele landbouwbedrijven in een verbluffend mooi boerenlandschap met als uitloper de kaasmakerij van Passendale. Van hieruit zouden we vergast worden op een ontegensprekelijk mooi stukje natuur, onverharde wegeltjes lieten ons laveren tussen wortelvelden, braamstruiken, hoge rietkragen in een dicht struikgewas, een overblijfsel van een oude spoorwegbedding, een stukje ongerept groengebied die we afsloten in het centrum van Passendale om er opnieuw te rusten in de eerder bezochte zaal.

Na een aperitiefje was het tijd om aan de terugtocht te denken. De zon was verdwenen en dreigende onweerswolken voorspelden niet veel goed, weg was het zomerweertje toen we de Rozenstraat

opdraaiden en van op de heuvelrug nog konden genieten van de vele mooie uitzichten om ons heen, terwijl de eerste regendruppels op ons neerkwamen. Afwisselend kregen we nog enkele natuurpaden onder de voeten geschoven terwijl de oude spoorwegbedding , omgebouwd tot wandel- en fietspad ons verder zou vergezellen, hier werd het oorlogsverleden mooi in beeld gebracht door de vele informatieborden. Na nog een zicht gekregen te hebben op de Kerelaarshoek mochten we een eindje verder kennis maken met het gemeentelijke kasteelpark waar mooie wandelpaden ons rond de visvijver loodsten. Het kasteel van Zonnebeke was in de 18de eeuw de vroegere ambtswoning van de verdwenen Augustijnenabdij , maar werd vernield tijdens de oorlog. Een volledig nieuw gebouw werd in 1924 opgetrokken op het kasteeldomein. In het kasteel huisvest nu het Memorial museum “ Passchendaele 1917 “ . In het museum wordt de herinnering aan de slag tijdens het Britse offensief van 1917 , waarbij in 100 dagen tijd 500.000 militairen buiten gevecht gesteld werden voor een terreinwinst van amper 8 km, levendig gehouden. Het memorial museum is de ideale uitvalbasis voor een bezoek aan de oude slagvelden. Met dit stukje historie in het achterhoofd en nog enkele tegelpaden door een woonwijk , bereikten we in de neerpletsende regen het einde van dit heerlijke wandelfestijn welke we afsloten in het gezelschap van enkele wandelvrienden die net als ons uiterst tevreden waren over deze leerrijke wandelgebeurtenis, allemaal met zorg uitgewerkt door De Drevetrotters die vandaag toch liefst 1045 wandelliefhebbers mochten verwelkomen.

Geniet mee van enkele sfeerbeelden :

- [fotoreportage](#) (Georges Ditillieu)
- [fotoreportage](#) (Bernard Haeyaert)